

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **AXION BLACK s. r. o.**, se sídlem Poličanská 1487, Újezd nad Lesy, Praha 9, zastoupené JUDr. Karlem Seidlem, Ph.D., advokátem se sídlem Jiráskova 1343/2, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2016, č. j. 1351/1.30/16-3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 9. 2017, č. j. 30 A 203/2016 – 107,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Oblastní inspektorát práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj (dále jen „oblastní inspektorát“) rozhodnutím ze dne 1. 2. 2016, č. j. 11815/6.30/15-44, uložil žalobkyni pokutu ve výši 1.500.000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kterého se měla dopustit tím, že umožnila výkon závislé práce mimo pracovněprávní vztah 19 fyzickým osobám v provozovně na adrese U Nové Hospody 2/1122, Plzeň, v areálu společnosti Yazaki Wiring Technologies Czech s. r. o. Žalovaný potvrdil v záhlaví označeným rozhodnutím rozhodnutí oblastního inspektorátu v části týkající se odpovědnosti za správní delikt a snížil uloženou pokutu na částku 1.240.000 Kč.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni, který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, kterou spojila s žádostí o přiznání odkladného účinku ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

II. Návrh na přiznání odkladného účinku a vyjádření žalovaného

[4] Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodnila tím, že pokuta jí byla uložena v neadekvátní výši a na její zaplacení nemá dostatek finančních prostředků. V současné době je již vedena daňová exekuce, jejíž neprodlený výkon by znamenal ukončení činnosti stěžovatelky. Právní následky nepřiznání odkladného účinku proto představují pro stěžovatelku nesporně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Zároveň by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem.

[5] Z výkazu zisku a ztrát ke dni 31. 12. 2015 a 31. 12. 2014, které stěžovatelka přiložila k návrhu, podle stěžovatelky plyne, že se stěžovatelce průběžně snižoval obrát i zisk, a to nejen v souvislosti se situací na trhu, ale i se zvyšující se tendencí žalovaného provádět u stěžovatelky kontrolní činnost. Uložená pokuta odpovídala podstatné části ročních příjmů stěžovatelky v době vydání rozhodnutí oblastního inspektorátu.

[6] V současné době stěžovatelka nedisponuje finančními prostředky k zaplacení uložené pokuty, neboť pro nesprávný názor žalovaného musela výrazně omezit (přerušit) podnikatelskou činnost, aby z pohledu žalovaného nepáchala správní delikt v dalším období. Napadeným rozhodnutím byla fakticky omezena veškerá činnost stěžovatelky, protože stěžovatelka nemá jiné dostatečné personální kapacity k realizaci zakázek v tehdejší rozsahu. O současné situaci vypovídají také výpisy z bankovního účtu (stěžovatelka přiložila výpisy za březen až říjen 2016). Z těchto výpisů podle stěžovatelky plyne, že v důsledku nemožnosti přijímat nové zakázky nemá dostatečné příjmy k dalšímu podnikání.

[7] S ohledem na znění smluv o dílo uzavřených s objednatelem i se zhotoviteli, které jsou součástí správního spisu, nebude stěžovatelka moci dodržet své závazky a bude vystavena riziku smluvních sankcí převyšujících uloženou pokutu, což ve svém důsledku povede k ukončení podnikání. Výkon napadeného rozhodnutí proto způsobí nevratný následek spočívající v nemožnosti pokračovat v podnikatelské činnosti. Pokud by stěžovatelka dosáhla jakéhokoliv příjmu, nebude jej moci použít ke splnění smluvních závazků, neboť tento příjem bude postižen daňovou exekucí. Přiznáním odkladného účinku naopak žádná újma žalovanému nevznikne a nedojde k ohrožení žádného důležitého veřejného zájmu.

[8] K návrhu stěžovatelka připojila také exekuční příkaz vydaný Celním úřadem pro Plzeňský kraj ze dne 10. 11. 2016, jímž se nařizuje daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu stěžovatelky k zaplacení nedoplatku ve výši 1.240.000 Kč.

[9] Žalovaný ve vyjádření uvedl, že ponechává posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku plně na úvaze soudu.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, její intenzitu a z jakých konkrétních okolností vznik této újmy vyvozuje. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Na podporu svých tvrzení proto musí stěžovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy.

[12] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodnila tím, že výkon napadeného rozhodnutí by pro ni znamenal nevratný následek v podobě nemožnosti pokračovat dále v podnikatelské činnosti. Tento důsledek dovozovala ze skutečnosti, že k uhrazení pokuty nemá v současné době dostatečné finanční prostředky a jakýkoliv potenciální příjem by byl poškozen daňovou exekucí k vymožení uložené pokuty. V důsledku rozhodnutí žalovaného stěžovatelka nemá finanční ani personální kapacity k realizaci zakázek.

[13] Stěžovatelka však svá tvrzení řádně nedoložila. K návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatelka přiložila pouze neaktuální dokumenty – výkaz zisku a ztrát k 31. 12. 2014 a k 31. 12. 2015 a výpisy z bankovního účtu za březen až říjen 2016. Tyto dokumenty však nijak nedokládají majetkovou situaci stěžovatelky a rozsah jejího podnikání v posledním roce před podáním návrhu na přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud tak nemá možnost posoudit skutečné dopady, které by výkon rozhodnutí žalovaného pro stěžovatelku představoval.

[14] S ohledem na výše uvedené soud uzavřel, že stěžovatelka neprokázala tvrzení, že by pro ni úhrada uložené pokuty měla likvidační účinek a znemožnila jí výkon podnikání. Neunesla tak své důkazní břemeno ve vztahu k prokázání újmy, která by jí nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikla.

[15] Nadto je třeba vyzdvihnout, že přiznání odkladného účinku je pouze mimořádným prostředkem, jímž dochází k prolomení účinků pravomocného a vykonatelného rozhodnutí správního orgánu. To platí již v řízení o žalobě a ještě výrazněji pak v řízení před Nejvyšším správním soudem, který by měl k užívání tohoto instrumentu přistupovat velmi zdrženlivě. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že rozhodnutí žalovaného a

oblastního inspektorátu již bylo podrobeno soudnímu přezkumu, a to aniž by krajský soud shledal na straně správních orgánů jakékoliv pochybení. Jakkoliv tedy Nejvyšší správní soud nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti, je třeba mít na zřeteli, že kasační stížnost je pouze mimořádným opravným prostředkem a na napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí oblastního inspektorátu je třeba za daných okolností pohlížet jako na věcně správné a zákonné. Obtíže stěžovatelky s plněním pravomocně uložené pokuty tak nemohou být samy o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V souvislosti s argumentem stěžovatelky, že by neprodlžený výkon daňové exekuce nařízený k vymožení pokuty znamenal ukončení její činnosti, Nejvyšší správní soud doplňuje, že § 181 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, umožňuje za podmínek stanovených tímto zákonem daňovou exekuci na návrh dlužníka částečně nebo zcela odložit.

[16] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[17] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá poplatkové povinnosti podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1.000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatelka zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1010243717**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: